

DECIZIA NR. 259/2013/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 martie 2013

de modificare a Deciziei nr. 574/2007/CE în vederea majorării ratei de cofinanțare a Fondului pentru frontierele externe în cazul statelor membre care se confruntă sau riscă să se confrunte cu dificultăți grave legate de stabilitatea lor financiară

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ instituie Fondul pentru frontierele externe pentru perioada 2007-2013, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” și conține dispoziții privind ratele de cofinanțare diferite ale Uniunii în cazul acțiunilor sprijinite de respectivul fond.
- (2) Criza financiară mondială fără precedent și încetinirea creșterii economice au afectat în mod semnificativ creșterea economică și stabilitatea financiară, provocând o deteriorare evidentă a condițiilor financiare, economice și sociale în mai multe state membre. Unele state membre se confruntă cu dificultăți grave sau riscă să se confrunte cu astfel de dificultăți, în special în ceea ce privește stabilitatea economică și financiară a acestora, ceea ce a dus sau poate duce la deteriorarea poziției lor privind deficitul și datoria și reprezintă o amenințare pentru creșterea economică, amplificată de situația economică și financiară internațională.
- (3) Deși s-au luat deja măsuri importante de contracarare a efectelor negative ale crizei, impactul crizei financiare asupra economiei reale, a pieței muncii și a societății în ansamblu este resimțit pe scară largă. Presiunea asupra resurselor financiare naționale este în creștere și ar trebui să se ia rapid măsuri suplimentare pentru a reduce această presiune prin utilizarea maximă și optimă a finanțării Uniunii.
- (4) Conform Regulamentului (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre ⁽³⁾, Consiliul poate acorda asistență financiară pe termen mediu în cazul în care un stat membru care nu a

adoptat moneda euro întâmpină dificultăți sau riscă să aibă dificultăți serioase în ceea ce privește balanța sa de plăți.

- (5) Prin Decizia 2009/459/CE a Consiliului din 6 mai 2009 de acordare de asistență financiară comunitară pe termen mediu României ⁽⁴⁾, România a beneficiat de o astfel de asistență financiară.
- (6) În concordanță cu concluziile Consiliului ECOFIN din 9-10 mai 2010, Consiliul a adoptat un pachet cuprinzător de măsuri, inclusiv Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară ⁽⁵⁾, iar Fondul european de stabilitate financiară a fost instituit de statele membre din zona euro la 7 iunie 2010, pentru a acorda sprijin financiar statelor membre din zona euro aflate în dificultate ca urmare a împrejurărilor excepționale care depășesc posibilitatea lor de control, garantând astfel stabilitatea financiară a zonei euro în ansamblu, precum și a statelor sale membre.
- (7) Irlanda și Portugalia au beneficiat de asistență financiară prin mecanismul european de stabilizare financiară în temeiul Deciziei de punere în aplicare 2011/77/UE a Consiliului ⁽⁶⁾ și, respectiv, al Deciziei de punere în aplicare 2011/344/UE a Consiliului ⁽⁷⁾. Aceste state au primit, de asemenea, fonduri de la Fondul european de stabilitate financiară.
- (8) La 8 mai 2010 au fost încheiate acordul între creditori și acordul de împrumut (*Loan Facility Agreement*) pentru Grecia și au intrat în vigoare la 11 mai 2010 ca un prim program de asistență financiară pentru Grecia. La 12 martie 2012, miniștrii de finanțe ai statelor membre din zona euro au întrerupt acest prim program și au aprobat un al doilea program de asistență financiară pentru Grecia. S-a decis că vehiculul financiar pentru acest al doilea program va fi Fondul european de stabilitate financiară, prin care vor fi plătite, de asemenea, restul sumelor reprezentând contribuția zonei euro în temeiul primului program.
- (9) La 2 februarie 2012, miniștrii de finanțe ai statelor membre din zona euro au semnat Tratatul de instituire a mecanismului european de stabilitate. Tratatul are la bază Decizia 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 6 februarie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 februarie 2013.

⁽²⁾ JO L 144, 6.6.2007, p. 22.

⁽³⁾ JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 150, 13.6.2009, p. 8.

⁽⁵⁾ JO L 118, 12.5.2010, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 30, 4.2.2011, p. 34.

⁽⁷⁾ JO L 159, 17.6.2011, p. 88.

- membre a căror monedă este euro⁽¹⁾. Potrivit respectivului tratat, mecanismul european de stabilitate este principalul instrument de furnizare a asistenței financiare pentru statele membre din zona euro de la data intrării sale în vigoare la 8 octombrie 2012. Prin urmare, prezenta decizie ar trebui să țină seama de mecanismul european de stabilitate.
- (10) În concluziile sale din 23 și 24 iunie 2011, Consiliul European a salutat intenția Comisiei de a consolida sinergiile între programul de împrumut pentru Grecia și fondurile Uniunii și a sprijinit eforturile de creștere a capacității Greciei de absorbție a fondurilor Uniunii pentru a stimula creșterea și ocuparea forței de muncă prin redirecționarea eforturilor asupra îmbunătățirii competitivității și a creării de locuri de muncă. În plus, Consiliul European a salutat și a susținut elaborarea de către Comisie, împreună cu statele membre, a unui program global de asistență tehnică pentru Grecia. Modificările Deciziei nr. 574/2007/CE, prevăzute în prezenta decizie, contribuie la aceste eforturi de consolidare a sinergiilor.
- (11) Având în vedere împrejurările excepționale, Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune⁽²⁾ a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1311/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ pentru a permite majorarea ratei de cofinanțare aplicate în cadrul fondurilor structurale și al Fondului de coeziune pentru statele membre care se confruntă cu dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară. O abordare similară a fost adoptată în privința acelorași state membre în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1312/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestionarea financiară în cazul anumitor state membre care se confruntă cu dificultăți grave sau sunt amenințate de astfel de dificultăți cu privire la stabilitatea lor financiară⁽⁴⁾ și în cadrul Fondului european pentru pescuit în temeiul Regulamentului (UE) nr. 387/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1198/2006 al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit, în ceea ce privește anumite dispoziții referitoare la gestiunea financiară pentru anumite state membre afectate sau amenințate de dificultăți grave legate de stabilitatea lor financiară⁽⁵⁾. Aceste state membre ar trebui sprijinite în cadrul celor patru fonduri instituite ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, și anume Fondul pentru frontierele externe, Fondul european de returnare, Fondul european pentru refugiați și Fondul european de integrare a resortisanților țărilor terțe („fondurile”) instituite pentru perioada 2007-2013.
- (12) Fondurile reprezintă instrumente esențiale de ajutor pentru statele membre în abordarea provocărilor importante în domeniul migrației, azilului și frontierelor externe, cum ar fi dezvoltarea unei politici globale a Uniunii în materie de imigrație pentru a consolida competitivitatea și coeziunea socială a Uniunii și pentru a crea un sistem european comun de azil.
- (13) Pentru facilitarea gestionării fondurilor Uniunii în domeniul migrației, azilului și frontierelor externe și pentru a îmbunătăți disponibilitatea fondurilor astfel încât statele membre să pună în aplicare programele lor anuale în temeiul fondurilor, este necesar să se prevadă, cu titlu temporar și fără a aduce atingere perioadei de programare 2014-2020, majorarea cu 20 de puncte procentuale, peste ratele de cofinanțare aplicabile în prezent, a ratei de cofinanțare a Uniunii în temeiul fondurilor, pentru statele membre care se confruntă cu dificultăți grave în ceea ce privește stabilitatea lor financiară. Aceasta înseamnă că alocarea anuală națională pentru fonduri, în conformitate cu actele de bază, va rămâne neschimbată, în timp ce cofinanțarea națională va fi redusă în consecință. Programele anuale în derulare vor trebui revizuite pentru a reflecta modificările care rezultă din aplicarea ratei majorate de cofinanțare a Uniunii.
- (14) Orice stat membru care dorește să beneficieze de rata de cofinanțare majorată ar trebui să prezinte Comisiei o declarație scrisă împreună cu proiectul său de program anual sau cu proiectul său de program anual revizuit. În declarația sa, statul membru în cauză ar trebui să facă trimitere la decizia relevantă a Consiliului sau la orice decizie relevantă în baza căreia poate beneficia de rata majorată de cofinanțare a Uniunii.
- (15) Criza fără precedent care afectează piețele financiare internaționale și încetinirea creșterii economice au afectat semnificativ stabilitatea financiară din mai multe state membre. Întrucât este necesar un răspuns rapid pentru a contracara efectele asupra economiei în ansamblu, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare cât de curând posibil.
- (16) Prin urmare, Decizia nr. 574/2007/CE ar trebui modificată în consecință.
- (17) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁽⁶⁾ care se află sub incidența articolului 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului⁽⁷⁾ privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv.
- (18) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare,

⁽¹⁾ JO L 91, 6.4.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

⁽³⁾ JO L 337, 20.12.2011, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 339, 21.12.2011, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 129, 16.5.2012, p. 7.

⁽⁶⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁷⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽²⁾.

- (19) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A și B din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (20) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezenta decizie constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezenta decizie dacă o va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (21) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (22) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁶⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Modificări ale Deciziei nr. 574/2007/CE

La articolul 16 din Decizia nr. 574/2007/CE, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

⁽¹⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
⁽²⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
⁽³⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.
⁽⁴⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.
⁽⁵⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.
⁽⁶⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

„(4) Contribuția Uniunii la proiectele sprijinite nu depășește 50 % din costul total al unei acțiuni specifice în cazul acțiunilor puse în aplicare în statele membre în temeiul articolului 4.

Această contribuție poate fi majorată la 75 % în cazul proiectelor care abordează prioritățile specifice formulate în orientările strategice menționate la articolul 20.

Contribuția Uniunii se majorează la 75 % în statele membre care beneficiază de finanțare de la Fondul de coeziune.

Contribuția Uniunii poate fi majorată cu 20 de puncte procentuale într-un stat membru, dacă acesta îndeplinește una dintre condițiile următoare la data depunerii proiectului său de program anual, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din prezenta decizie, sau a proiectului de program anual revizuit în conformitate cu articolul 23 din Decizia 2008/456/CE a Comisiei ^(*):

- (a) i se pune la dispoziție asistență financiară pe termen mediu în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului ^(**);
- (b) i se pune la dispoziție asistență financiară în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului ^(***) sau i se pune la dispoziție asistență financiară de către alte state membre din zona euro înainte de 13 mai 2010; sau
- (c) i se pune la dispoziție asistență financiară în conformitate cu Acordul interguvernamental privind instituirea Fondului european de stabilitate financiară sau cu Tratatul de instituire a mecanismului european de stabilitate.

Statul membru în cauză depune la Comisie o declarație scrisă împreună cu proiectul său de program anual sau proiectul său de program anual revizuit, prin care confirmă că îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la paragraful al patrulea litera (a), (b) sau (c).

Un proiect cofinanțat la rata majorată poate beneficia în continuare de această rată indiferent dacă este întrunită în continuare sau nu una dintre condițiile prevăzute la paragraful al patrulea litera (a), (b) sau (c) pe parcursul punerii în aplicare a programului anual aferent.

^(*) JO L 167, 27.6.2008, p. 1.

^(**) JO L 53, 23.2.2002, p. 1.

^(***) JO L 118, 12.5.2010, p. 1.”

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 3***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 13 martie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
L. CREIGHTON
